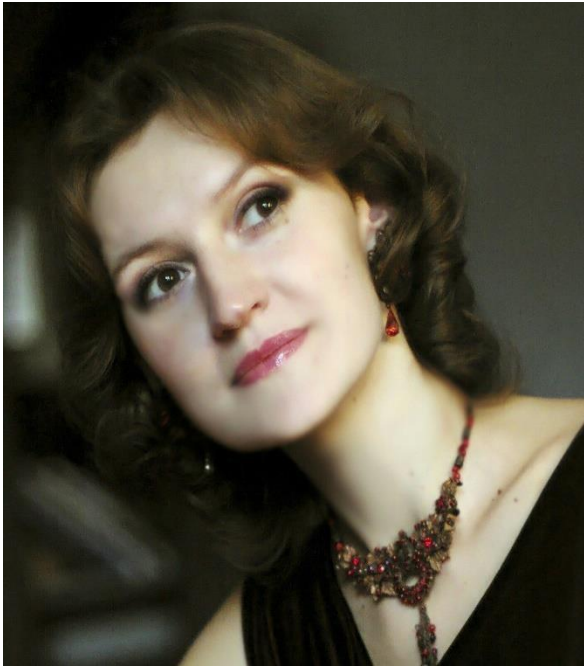

СИЛАБУС КУРСУ ІСТОРІЯ МИСТЕЦТВ

Освітній ступінь «Бакалавр».
Спеціальність В5 «Музичне мистецтво»
Рік навчання: III, IV; Семестр: 5, 6, 7, 8
Кількість кредитів: 8
Мова викладання: українська.

Керівник курсу:

Маслова-Лисичкіна Ірина Анатоліївна
— викладач вищої кваліфікаційної категорії.

Контактна інформація:
irinamlfest@gmail.com

Пререквізити дисципліни: Філософські студії, Історія світової музики, Клас ансамблю, Історія світової естради, Історія української естради, Спеціальний клас (ОП Музичне мистецтво естради), Музично-творча діяльність (ОП Звукорежисура)

Постреквізити освітнього компоненту: Менеджмент соціокультурної діяльності, Історія українського костюму. Вокальна та інструментальна музика сучасних композиторів Київщини, Аудіо саунд-продюсування

Призначення освітнього компоненту

Очікувані результати навчання

Відповідно до освітніх програм вивчення освітнього компоненту «Історія мистецтв» забезпечує досягнення здобувачами вищої освіти таких програмних результатів навчання (ПРН):

Аналізувати музичні твори з відокремленням їх належності до певної доби, стилю, жанру, особливостей драматургії, форми та художнього змісту.	ПРН 4.
Демонструвати спроможність до самостійного дослідження наукової проблеми в галузі музичного мистецтва та написання роботи відповідно до вимог, готовність дискутувати і аргументувати власну позицію.	ПРН 6.
Володіти методами опрацювання музикознавчої літератури, узагальнення та аналізу музичного матеріалу, принципами формування наукової теми та розуміння подальших перспектив розвитку даної проблематики в різних дослідницьких жанрах.	ПРН 7.
Застосовувати теоретичні знання та навички в редакторській, лекторській практичній діяльності.	ПРН 11.
Демонструвати музично-теоретичні, культурно-історичні знання з музичного мистецтва.	ПРН 15.
Демонструвати аргументовані знання з особливостей музичних стилів різних епох.	ПРН 17.

Відповідно до освітньої програми, вивчення освітнього компоненту «Історія мистецтв» сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти таких компетентностей загальні компетентції (ЗК), спеціальні компетентності (СК):

Загальні та спеціальні компетентності, що формують результати навчання у процесі вивчення освітнього компоненту

	Інтегральна компетентність Здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у галузі музичної професійної діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування системи інтегрованих художньо-естетичних знань з теорії, історії музики, звукорежисури, музичного оформлення та характеризуються комплексністю та невизначеністю умов.
ЗК – Загальні компетентності	
ЗК 1.	Здатність до спілкування державною мовою як усно, так і письмово.
ЗК 2.	Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
ЗК 3.	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
ЗК 5.	Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.
ЗК 7.	Здатність бути критичним і самокритичним.
ЗК 8.	Здатність застосовувати знання в практичних ситуаціях.
ЗК 10.	Здатність спілкуватися іноземною мовою.
ЗК 14.	Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.
ЗК 17.	Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій.
Спеціальні компетентності (СК)	
СК 3.	Здатність усвідомлювати художньо-естетичну природу музичного мистецтва.
СК 4.	Здатність усвідомлювати взаємозв'язки та взаємозалежності між теорією та практикою музичного мистецтва.
СК 5.	Здатність використовувати знання про основні закономірності й сучасні досягнення у теорії, історії та методології музичного мистецтва.
СК 6.	Здатність використовувати професійні знання та навички в процесі творчої діяльності.
СК 10.	Здатність застосовувати базові знання провідних музично-теоретичних систем та концепцій.
СК 12.	Здатність збирати, аналізувати, синтезувати художню інформацію та застосовувати її в процесі практичної діяльності.
СК 13.	Здатність використовувати широкий спектр міждисциплінарних зв'язків.
СК 15.	Здатність здійснювати редакторську / менеджерську/ лекторську/ аранжувальну / звукорежисерську діяльність в сфері музичного мистецтва.

Мета освітнього компоненту: освоєння художньо-естетичних досягнень світового мистецтва, формування у студентів уявлення про шляхи та історію розвитку і становлення видів мистецтв за весь період існування людства.

Предметом освітнього компоненту «Історія мистецтв» є вивчення найбільш визначних пам'яток світового та вітчизняного мистецтва та процес розвитку мистецтв з часів їх появи до наших днів.

Завдання:

- навчити здобувачів визначати час і місце створення предмета мистецтва, архітектурних споруд і предметів побуту;
- навчити використовувати ці знання у практичній діяльності;
- на основі вивчення історичних і національних стилів у мистецтві та архітектури сформувати естетичний смак у здобувачів,
- розширити світогляд і підвищити культурний рівень, який дає змогу асоціативно мислити під час роботи над художнім твором і систематизувати знання з предмета.

Практична спрямованість:

Мистецтво — одна з форм суспільної свідомості; вид людської діяльності, що відображає дійсність у конкретно-чуттєвих образах, відповідно до певних естетичних ідеалів. У широкому сенсі мистецтвом називають досконале вміння в якійсь справі, галузі; майстерність. Розвиток мистецтва як елемента духовної культури обумовлюється як

загальними закономірностями буття людини й людства, так і естетично-художніми закономірностями, естетично-художніми поглядами, ідеалами й традиціями. Навчальна дисципліна «Історія мистецтв» призначена для студентів спеціальності 025 «Музичне мистецтво» за освітньо-кваліфікаційним рівнем «бакалавр». Історія мистецтва розглядається як складова частина, що ґрунтується на спільних теоретичних засадах. Курс розкриває не тільки стилістичні особливості епохи, що вивчається, але і висвітлює її генетичну і соціальну спадщину, котра знайшла своє відображення в загальному потоці розвитку світу. Мистецтво акумулює в собі естетичні цінності й естетичний досвід суспільства за своїми вихідними основами – гармонізує світ людини, одухотворює його, пробуджує творчі сили. Картина розвитку мистецтва послідовно простежується як по окремих етапах, так і на прикладі творчості найбільш значущих представників того чи іншого періоду. Особливості мистецтва конкретної епохи висвітлюються в соціокультурному контексті.

Зміст і структура навчального освітнього компоненту

№ тижня	Назва теми	години	завдання для самостійної роботи
Модуль 1, III курс, V семестр			
Змістовний модуль 1. Мистецтво. Загальна характеристика мистецтва			
1	Тема 1. Поняття та сутність мистецтва	4	Опрацювання наукової та методичної літератури. записати тези доповіді «Види мистецтва»
2	Тема 2 Естетичні категорії та поняття в аналізі мистецтва	4	Опрацювання наукової та методичної літератури. Записати тези до опорного конспекту
3	Тема 3 Світоглядні засади мистецтва	4	Опрацювання наукової та методичної літератури. Записати тези доповіді до опорного конспекту
4	Тема 4 Релігійне сакральне мистецтво.	4	Опрацювання наукової та методичної літератури. Записати тези до опорного конспекту
5	Тема 5. Доісторичне мистецтво.	4	Опрацювання наукової та методичної літератури. Записати тези до опорного конспекту
6	Тема 6 Характерні риси мистецтва нерухомих пам'яток доби палеоліту-мезоліту.	4	Опрацювання наукової та методичної літератури. Записати тези до опорного конспекту
7	Тема 7 Рухомі пам'ятки мистецтва доби палеоліту-мезоліту: зміст та символіка, особливості інтерпретації.	4	Опрацювання наукової та методичної літератури. Записати тези до опорного конспекту
8	Семінарське заняття	2	Підготовка до семінарського заняття – презентація.
Змістовний модуль 2. Мистецтво Стародавнього Сходу.			
9, 10, 11	Тема 8. Основні центри розвитку мистецтва Давнього світу: Месопотамія та Давній Єгипет.	10	Опрацювання наукової та методичної літератури. Зробити презентацію за темою
12, 13, 14	Тема 9. Мистецтво Давнього Єгипту	10	Опрацювання наукової та методичної літератури. Доповідь. Записати тези доповіді
15, 16	Тема 10 Античне мистецтво	10	Опрацювання наукової та методичної літератури. Доповідь. Записати тези доповіді

Модуль 2, III курс, VI семестр			
Змістовний модуль 3. Середньовічне мистецтво			
1, 2	Тема 11. Архітектура епохи середньовіччя	10	Опрацювання наукової та методичної літератури. Зробити презентацію за темою
3, 4, 5	Тема 12 Середньовічна іконографія	10	Підібрати фо-то-матеріали за темою. Проаналізувати обраний матеріал
6, 7	Тема 13 Музичне мистецтво середньовіччя. Світське музичне мистецтво та лірична поезія	6	Опрацювання наукової та методичної літератури. Записати тези доповіді
8, 9, 10	Тема 14 Література середньовіччя	10	Опрацювання наукової та методичної літератури. Записати тези доповіді
11, 12, 13	Тема 15 Сценічне мистецтво середньовіччя	10	Опрацювання наукової та методичної літератури. Записати тези доповіді
14, 15	Тема 16 Мистецтво середньовічної рукописної книги. Книгодрукування	10	Опрацювання наукової та методичної літератури. Записати тези доповіді
16	Семінарське заняття	4	Підготовка до семінарського заняття – презентація.
Модуль 3, VI курс, VII семестр			
Змістовний модуль 4. Мистецтво Відродження			
1, 2	Тема 17 Періодизація мистецтва Відродження	10	Опрацювання наукової та методичної літератури. Зробити презентацію за темою
3, 4, 5	Тема 18 Архітектура та живопис Відродження	10	Опрацювання наукової та методичної літератури. Записати тези доповіді
6, 7	Тема 19 Музика Відродження	10	Підібрати фо-то, відео-матеріали за темою Проаналізувати обраний матеріал
8, 9	Тема 20 Сценічне мистецтво Відродження	10	Опрацювання наукової та методичної літератури. Записати тези доповіді
10, 11	Тема 21 Література та філософія Відродження	10	Підібрати фо-то, відео-матеріали за темою. Проаналізувати обраний матеріал
12	Семінарське заняття	10	Підібрати фо-то, відео-матеріали за темою Проаналізувати обраний матеріал
Модуль 4, IV курс, VIII семестр			
Змістовний модуль 5. Мистецтво XVI – початку XX століття			
1, 2	Тема 22. Бароко	6	Опрацювання наукової та методичної літератури. Зробити презентацію за темою
3	Тема 23 Класицизм Мистецькі течії початку XIX ст.	4	Підібрати фо-то, відео-матеріали за темою. Проаналізувати обраний матеріал
4, 5	Тема 24 Романтизм	6	Підібрати фо-то, відео-матеріали за темою. Проаналізувати обраний матеріал
6	Тема 25 Імпресіонізм та постімпресіонізм як мистецькі явища другої половини XIX –	4	Опрацювання наукової та методичної літератури. Зробити презентацію за темою

	початку XX ст. Становлення символізму.		
7	Тема 26 Розвиток театрального мистецтва та кінематографу на зламі XIX – XX ст.	4	Підібрати фо-то, відео-матеріали за темою Проаналізувати обраний матеріал
8	Тема 27 Модерн як стиль мистецтва на зламі XIX – XX ст.	6	Опрацювання наукової та методичної літератури. Підготовка до семінарського заняття
Змістовий модуль 6 . Мистецтво другої половини XX – початку XXI ст.			
9, 10, 11	Тема 29 Основні поняття в мистецтві другої половини XX - початку XXI ст.	10	Опрацювання наукової та методичної літератури. Записати тези доповіді в опорний конспект
12, 13, 14	Тема 30 Мистецькі напрями другої половини XX початку XXI ст.	10	Підібрати фо-то, відео-матеріали за темою Проаналізувати обраний матеріал
15, 16	Тема 31 Основні явища та творчі принципи в мистецтві другої половини XX початку XXI ст.	10	Підібрати фо-то, відео-матеріали за темою Записати тези аналізу творчих напрямків в опорний конспект
		240	

Самостійна робота

Організації самостійної роботи. Самостійна робота передбачає виконання різних видів завдань (репродуктивних, за зразком, реконструктивно-варіативних, частково-пошукових, навчально-дослідних), спрямованих на отримання, закріплення студентом нових та набутих знань, їх систематизацію й узагальнення; формування практичних вмінь та навичок; контроль готовності студента до аудиторних занять, інших контрольних заходів.

Завдання самостійної роботи спрямовані на:

- розвиток пізнавальних здібностей та творчої ініціативи студентів;
- виховання самостійності, відповідальності та організованості;
- формування самостійного мислення, здібностей до саморозвитку, самоудосконалення та самореалізації;
- опанування студентами елементів методики наукових досліджень.

Семінарське заняття форма навчального заняття, при якій викладач організовує дискусію за попередньо визначеними темами, до котрих студенти готуються вдома. Семінари мають поглибити, розширити і закріпити знання студентів, збагатити їх кругозір, навчити їх мистецтва ведення дискусії та глибокого наукового аналізу явищ, що вивчаються. Викладач на семінарському занятті здійснює контроль за самостійною роботою студентів, дає можливість їм не лише висловити свої знання в усній формі, але й апробувати їх. Семінарські заняття проводяться в аудиторіях або в навчальних кабінетах з однією академічною групою. Перелік тем семінарських занять визначається робочою програмою освітнього компоненту.

Теми семінарських занять.

Мистецтво. Загальна характеристика мистецтва.

Види мистецтв

Сучасна система мистецтв

Жанр

Стиль

Типологія історичного розвитку мистецтва.

Література: 5, 19, 23, 26, 28, 31

Мистецтво Стародавнього Сходу.

Основні риси мистецтва Стародавнього світу
Творчість цивілізації стародавнього Єгипту,
Мистецтво Месопотамії,
Література: 12, 14, 15, 22, 24, 29

Мистецтво Античного Світу.

Античність – колыска європейської цивілізації
Мистецтво Греції
Образ довершеної людини
Давньогрецька міфологія
Мистецтво Риму
Музична культура Риму
Шедеври Античності (література та мистецтво)
Література: 12, 14, 15, 19, 22, 24, 29

Мистецтво Середньовіччя.

Історичні умови розвитку середньовічної культури впливали на розвиток мистецтва на різних етапах доби Середньовіччя.
Стилістичні особливості середньовічного мистецтва IX-XII ст.
Мистецтво Візантії (IV-XV ст.)
Характерні риси літератури і образотворчого мистецтва епохи Середньовіччя
Аналіз творів мистецтва
Література: 12, 14, 15, 19, 22, 24, 29

Західноєвропейське мистецтво доби Відродження.

Особливості культури XV і XVI ст.
Романський стиль
Готичний стиль (XII – XV (XVI) ст.)
Роботи митців Раннього Відродження
Аналіз творів мистецтва
Література: 12, 14, 15, 19, 22, 24, 29

Мистецтво Західної Європи XVII-XVIII ст. Епоха Просвітництва.

Просвітництво як течія суспільної думки.
Просвітництво в Англії.
Просвітницький рух у Шотландії.
Французьке просвітництво.
Просвітництво у Німеччині
Аналіз творів мистецтва
Література: 12, 14, 15, 19, 22, 24, 29, 31

Мистецтво Західної Європи XIX-XX ст.

Розвиток науки XIX ст.
Мистецтво XIX ст.
Модернізм у культурі XX ст.
Центральна тема прогресивного романтизму
Представники епохи
Аналіз творів мистецтва
Література: 12, 14, 15, 19, 22, 24, 29, 31

Мистецтво України

Народне мистецтво України

Українська готика

Українське Відродження

Українське бароко

Аналіз творів мистецтва

Література: 3, 7, 8, 9, 12, 13, 17, 19, 28, 29, 30, 31

Розквіт мистецтва України.

Представники української інтелігенції, письменники, громадські та культурні діячі.

Український живопис у першій половині XIX ст.

Особливості культури XX ст. Етапи розвитку.

Музичне й театральне мистецтво XIX – XX ст.

Аналіз творів мистецтва

Література: 7, 8, 9, 13, 20, 21, 25, 26, 31

Рекомендована література:

Основна

1. Аалтонен Г. Історія архітектури [пер.з англ. М.Кошкіна]. Х.: Фактор, 2012. 256 с.: іл. Абрамкіна Д. Мистецтво епохи Відродження. Парний портрет. Мистецтво та освіта. 2011. № 3. С.39-42.
2. Абрамович С. Д. Церковне мистецтво : навч. посіб. / С. Д. Абрамович. – Київ : Кондор, 2005. – 2016 с
3. Архітектура і мистецтво Київської Русі. Все для вчителя. 2011. № 25/27. С. 74- 79.
4. Арсенян М. Храмова архітектура армян на території України. – К.: ДУХ І ЛІТЕРА, 2019. -248 с.
5. Вишеславський Г. Термінологія сучасного мистецтва. Означення, неологізми, жаргонізми сучасного візуального мистецтва України / Г. Вишеславський, О. Сидор-Гібелінда. – Київ, 2010.
6. Гузь О. Від міфу до постмодернізму. Тернопіль: Мандрівець, 2007, 205с.
7. Іваненко С. О. Українське мистецтво в дослідженнях представників харківської мистецтвознавчої школи першої третини XX століття. – Дисертація на здобуття наукового ступеню кандидата мистецтвознавства за – Теорія та історія культури (мистецтвознавство).– Харківська державна академія дизайну і мистецтв. – ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника», 2018.
8. Імена України. 100 митців / автор переднього слова, вступної статті, укладач біографічних і бібліографічних матеріалів, коментарів і каталогу С. І. Побожій. – Суми : Університетська книга. – 236 с.
9. Історія мистецтва від найдавніших часів до сьогодення / за заг. ред. Стівена Фартінга ; передм. Річарда Корка ; [пер. з англ. А. Пітика та ін.]. Харків : Vivat, 2019. 576 с.
10. Історія світової та української культури. – Київ, 2000.
11. Історія українського мистецтва : в 6 т. – Київ, 1966–1972.
12. Закович М. Українська та зарубіжна культура: Текст, навчальний посібник, 2 видання, К.: Знання 2002, 550с.
13. Кравич Д. П. Українське мистецтво : в 3 т. / Д. П. Кравич, В. А. Овсійчук, О. Д. Горбул. – Львів, 2003–2005.
14. Кравченко, Ярослав Охримович. Історія зарубіжного мистецтва : навч.-метод. посіб. / Ярослав Кравченко, Мелінда Стась ; М-во освіти і науки України, Черкас. нац. ун-т ім. Б. Хмельницького, Ін-т пед. освіти соц. роботи і мистец., Каф. образотв. та декоративно-прикладного мистец. Черкаси : Вид. від. ЧНУ ім. Б. Хмельницького, 2009. 81 с
15. Куліш О. А. Історія зарубіжного мистецтва : навч. посіб., [відп. ред. С. В. Кашуба]. Черкаси : ЧНУ ім. Б. Хмельницького, 2015. 275 с.
16. Культура і мистецтво: сучасний науковий вимір : матеріали IV міжнар. наук. конф. Молодих вчених, аспірантів та магістрів, 3-4 лист. 2020 р. М-во культ. України; Нац. акад. кер. кадрів культ. і мистец. Київ: НАКККиМ, 2020. 166 с.
17. Найдено О. С. Українська народна картина. Поетика. Семантика. Космологія / О. С. Найдено. – Київ : Стилюс, 2018.
18. Нариси з історії образотворчого мистецтва України XX ст. – Кн. 2 / ред.: В. Д. Сидоренко, О. О. Авраменко, В. Я. Даниленко ; Академія мистецтв України,
19. Несен І. І. Синтез мистецтв : навч. посібник. Київ : НАКККиМ, 2020. 120 с.
20. Павельчук І. Художні моделі абстрактного живопису в Україні 1980–2000 (епістемологія креативу) / І. Павельчук. – Київ : Києво-Могилянська академія, 2013. – 216 с.
21. Павліченко Н. Художній ринок Києва (Кінець XIX, початок XX ст.): особливості функціонування та

- типологічні характеристики.//дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата культурології//Києво-Могилянська академія, 2017, 254с.
22. Панфілова О. Г., Рублевська Н.В., Тарасюк І.І. Історія зарубіжного мистецтва: навчально-методичний посібник. Ч. 1. Тернопіль : [Вектор], 2016. 171 с
 23. Петрів О. В. Образотворче мистецтво : підручник / О. В. Петрів. – Львів : Магнолія, 2018. – 282 с.
 24. Побожій С. І. Історія мистецтва : конспект лекцій / укладач С. І. Побожій. – Суми: Сумський державний університет, 2021. – 70 с.
 25. Скляренко Г. Я. Сучасне мистецтво України. Портрети художників / Г. Я. Скляренко. – Видання третє, українською мовою, доповнене. – Київ, 2018.
 26. Тарас Шевченко - поет, художник, мислитель: з матеріалів газети "Буковина": бібліографічний покажчик / уклад.: Т. Д. Мурашів, Ю. І. Калущ ; наук. ред. М. Б. Зушман ; ред. Н. М. Загородна ; Наукова бібліотека ЧНУ ім. Ю. Федьковича. Чернівці: Чернівецький нац. ун-т, 2015. 104 с.
 27. Трегубов К. Ю. Навчальний посібник із дисципліни «Історія мистецтв» [Електронний ресурс] / К. Ю. Трегубов, О. В. Макуха. – Полтава, 2015. Ч. I
 28. Уманцев Ф. С. Мистецтво Давньої України : іст. нарис / Ф. С. Уманцев. – Київ : Либідь, 2002.
 29. Хілько І. О., Баланюк Ю. С. Історія українського та світового мистецтв : метод. рек. До семінарських занять / укл.: І. О. Хілько, Ю. С. Баланюк. Чернівці : Чернівець. нац. ун-т ім. Ю. Федьковича, 2022. 48 с.
 30. Хома І. Я., Сова А. О., Мина Ж. В.. Історія української культури. Навчальний посібник. Друге видання, доповнене. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2013. 356 с.
 31. Чикур Л. Д. Історія української та зарубіжної культури : методичні вказівки для студентів денного відділення філологічного факультету першого (бакалаврського) рівня вищої освіти / Л. Д. Чикур ; Одес. нац. ун-т імені І. І. Мечникова. — Одеса : Астропринт, 2021. — 44 с.
 32. Шевцова Г.В. Генеза української дерев'яної церкви: світовий контекст і унікальність. Харків-Київ:Видавець Олександр Савчук, 2019. 276 с
 33. Яців Р. Художня культура : навч. посіб. / Р. Яців // Арт клас. – 2009. – Ч. I. – №2 – С. 1–88.

Допоміжна

1. Айзексон В. Леонардо да Вінчі. Київ: Наш формат, 2019. 488 с.
2. Александрович В. Українське мистецтво другої половини XVII століття. Історія в школах України. 2004. №6. С.50-53.
3. Александрович В. Українське мистецтво першої половини XIX столітт. Історія в школах України. 2005. № 8. С. 33-37.
4. Александрович В. Українське мистецтво першої половини XVII століття. Історія в школах України. 2004. №4. С.44-48.
5. Александрович В. Українське мистецтво першої половини XVIII століття. Історія в школах України. 2004. №7. С.43-46
6. Архітектура та образотворче мистецтво ХУІІст. Всесвітня література та культура в навчальних закладах України. 2004. №7. С.13-14.
7. Бурлака В. Історія образу. Мистецтво 2000. К.: фонд підтримки візуальних досліджень, 2011 . 206 с.
8. Вінсент Ван Гог: людина і художник: до 160-річчя видатного художника /
9. підгот. Олена Подобєд. Історія України. Шкільний світ. 2013. № 7. С. 8–10.
10. Гонтова Л. Історія мистецтв як культурний текст. XX ст. К. : Ред. загальнопед. газ., 2005. 112с.
11. Гонтова Л. Українське мистецтво. II половина XX ст. К. : Ред. загальнопед. газ., 2005. 112 с.
12. Гончарук О. Чудові квіти людської душі. Квітова тема у живопису
13. українського художника Михайла Жука (1883–1964). Квіти України. 2014. № 5–6. С. 23–24. Войтович, С. М. Бошко, О. Р. Ваврик [та ін.] ; за ред. І. М. Дуди. Тернопіль : Астон, 2008. 144 с.
14. Довженко Н., Забашта Р. ДОБА БРОНЗИ. Давня скульптура і пластика України. Київ: Родовід, 2009. 176с.
15. Мистецтво: терміни і поняття / С. Д. Безклубенко. Київ.: Ін-т культурології АМУ, 2008.240 с.
16. Народне мистецтво/Національна спілка майстрів народного мистецтва України.2001. №1-2.
17. Народне мистецтво/Національна спілка майстрів народного мистецтва України.2001. №3-4.
18. Народне мистецтво/Національна спілка майстрів народного мистецтва України. 2002.№1-2.
19. Народне мистецтво/Національна спілка майстрів народного мистецтва України.2002. №3-4.
20. Народне мистецтво/Національна спілка майстрів народного мистецтва України.2003. №1-2.

Інформаційні ресурси

<http://ua.worlddocuments.org/docs/index-2276.html>
http://gendocs.ru/v1197/%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%86%D0%B8%D0%B8%D0%BF%D0%BE_%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%BE%D1%80%D0%B8%D0%B8_%D0%B8%D1%81%D0%BA%D1%83%D1%81%D1%81%D1%82%D0%B2

Політика навчального освітнього компоненту

Як важлива частина культури, мистецтво проявляє себе у багатоманітності видів творчості, що зростає відповідно до розвитку естетичної свідомості людини. Історія мистецтва свідчить про різноманіття епох і напрямів у його розвитку. Кожна епоха чи напрям у розвитку мистецтва якісно відрізняються від інших низкою ознак, специфічним проявом загальних властивостей. Програма курсу «Історія мистецтва» спрямована на ознайомлення студентів з культурними доробками провідних країн світу, шедеврами мистецтва, історією їх створення. Кожне мистецтво прагне максимально виявити, посилити, розвинути те, що складає його неповторну специфіку, але в той же самий час кожне мистецтво прагне розширити свої можливості та межі, засвоюючи і використовуючи досвід інших видів мистецтва.

Після опанування навчального освітнього компоненту «Історія мистецтв» студенти повинні знати:

- предмет, мету вивчення, завдання і значення курсу;
- загальні поняття про види, жанри, художні стилі;
- історію створення мистецьких шедеврів та загальні особливості творчого методу митців.

вміти:

- володіти загальними знаннями про усі види мистецтв;
- здійснювати аналіз художніх творів;
- користуватись спеціальною літературою;
- брати участь у семінарських заняттях;
- мати свої особисті враження з приводу того чи іншого твору.

Навички soft skills:

- Навички самоорганізації.
- Презентаційні навички.
- Здатність оволодівати сучасною інформацією. Демонструвати критичне мислення.
- Участь в концертних програмах Академії.
- Самовдосконалення в творчих концертних заходах, набуття практичних компетентностей музичного мистецтва.
- Забезпечення проходження курсів неформальної освіти

Політика щодо контролю навчальних досягнень.

Протягом навчання використовується система кредитно-модульного контролю. До структури модуля освітнього компоненту входять:

- аудиторна, практична робота здобувача вищої освіти або спілкування через сервіси онлайн-зв'язку(за умови дистанційного навчання);
- виконання індивідуальних завдань
- фронтальне опитування, виконання індивідуальних завдань, розв'язання практичних ситуацій;
- тестування;
- самостійна робота здобувача вищої освіти;
- модульний (семестровий) контроль знань здобувачів вищої освіти.

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з освітнього компоненту є:

Поточний контроль - це оцінювання засвоєння здобувачем навчального матеріалу під час проведення індивідуальних занять.

Семінарський контроль знань.

Семінарські заняття виконують такі основні функції:

формулюють дидактичні цілі заняття: навчальну, виховну і розвивальну):

- навчальну (поглиблення, конкретизацію, систематизацію знань, засвоєних під час

лекційних занять та у процесі самостійної підготовки до семінару);

- розвивальну (розвиток логічного мислення здобувачів освіти, набуття ними умінь працювати з різними літературними джерелами, формування умінь і навичок аналізу фактів, явищ, проблем тощо);
- виховну (патріотичне виховання, виховання економічної, екологічної культури і мислення, прищеплення інтересу до вивчення освітнього компоненту та до фаху, тощо);
- діагностично-корекційну (контроль за якістю засвоєння здобувачами освіти
- навчального матеріалу, виявлення прогалин його засвоєнні та їх подолання) та ін.

Контроль самостійної роботи – дозволяє виявити вміння здобувачів освіти орієнтуватися в інформаційних потоках, працювати з науковими джерелами, підбирати та узагальнювати матеріали, необхідні для вирішення визначеного кола завдань.

Модульний (семестровий) контроль – це період підведення підсумків навчальної роботи студентів протягом семестру.

Кожний блок змістових модулів має бути обов'язково оцінений. Здобувач вищої освіти повинен позитивно скласти модульний (семестровий) контроль.

Політика оцінювання.

Поточний контроль.

Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотного зв'язку між викладачами та здобувачами, управління навчальною мотивацією здобувачів освіти. Поточний контроль здійснюється у процесі вивчення освітнього компоненту з метою виявлення ступеня розуміння здобувачем засвоєного навчального матеріалу та вміння застосовувати його у практичній роботі. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується викладачем – для коригування методів і засобів навчання. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується здобувачем – для планування самостійної роботи. Поточний контроль проводиться з метою діагностики рівня засвоєння матеріалу під час індивідуальних занять.

Семінарське заняття форма навчального заняття, при якій викладач організовує дискусію за попередньо визначеними темами, до котрих здобувачі освіти готуються вдома. Семінари мають поглибити, розширити і закріпити знання здобувачів освіти, збагатити їх кругозір, навчити їх мистецтва ведення дискусії та глибокого наукового аналізу явищ, що вивчаються. Викладач на семінарському занятті здійснює контроль за самостійною роботою здобувачів освіти, дає можливість їм не лише висловити свої знання в усній формі, але й апробувати їх. Семінарські заняття проводяться в аудиторіях або в навчальних кабінетах з однією академічною групою. Перелік тем семінарських занять визначається робочою програмою освітнього компоненту.

Форма підсумкового семестрового контролю: це підсумкове оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти за семестр, що здійснюється у формі диференційованого заліку або екзамену.

На підсумковий семестровий контроль виносяться питання та/або практичні завдання, що передбачають перевірку рівня володіння здобувачами вищої освіти програмного матеріалу освітнього компоненту в цілому та сформованості відповідних знань, умінь, навичок і набутих компетенцій як результатів опанування навчального курсу.

Здобувач освіти допускається до модульного контролю знань у вигляді диференційованого заліку, якщо за поточний контроль мінімальна кількість балів становить 17 балів, максимальна кількість балів – 80 балів. Оцінювання диференційованого заліку відбувається за 20-бальною шкалою.

За результатами семестру здобувач освіти отримує підсумкову оцінку за 100-бальною шкалою, яка розраховується як середньозважене оцінок: за змістові модулі, самостійну роботу, диференційований залік та/або екзамен. Модуль вважається складеним, якщо здобувач вищої освіти набрав **від 60 до 100 балів**. Загальний рейтинг з модуля (освітнього компоненту) **не перевищує 100 балів**. Результати модульного контролю знань фіксується в

індивідуальному плані здобувача освіти. Перелік завдань модульного контролю, критерії їх оцінювання, порядок і час проведення (перескладання/відпрацювання) визначаються кафедрою, й доводяться до відома здобувачів освіти на початку семестру.

Оцінювання видів робіт

Вид діяльності здобувача вищої освіти	МОДУЛЬ 1		МОДУЛЬ 2	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Усне опитування тем програми	14	40	14	40
Есе	1	5	1	5
Доповідь	1	5	1	5
Семінарське заняття – презентації результатів виконаних завдань та досліджень	1	5	1	5
Поточне тестування	1	5	1	5
Самостійна робота	4	20	4	20
Диференційований залік - тестування	1	20	1	20
	23	100	23	100

Вид діяльності здобувача вищої освіти	МОДУЛЬ 3		МОДУЛЬ 4	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Усне опитування тем програми	14	40	14	40
Есе	1	5	1	5
Доповідь	1	5	1	5
Семінарське заняття – презентації результатів виконаних завдань та досліджень	1	5	1	5
Поточне тестування	1	5	1	5
Самостійна робота	4	20	4	20
Диференційований залік - тестування	1	20	1	20
	23	100	23	100

Оцінювання знань здобувачів вищої освіти здійснюється за 100-бальною шкалою, яка переводиться відповідно у національну шкалу («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно») та шкалу європейської кредитно-трансферної системи (ECTS –A, B, C, D, E, FX, F).

Оцінка балів	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
90-100	Відмінно	A	Відмінно (відмінне виконання лише незначною кількістю помилок)
82-89		B	Дуже добре (вище середнього рівня з кількома помилками)
74-81		C	Добре (в цілому правильне виконання з певною кількістю суттєвих помилок)
64-73	Задовільно	D	Задовільно (непогано, але зі значною кількістю недоліків)

60-63		E	Достатньо (виконання задовольняє мінімальним критеріям)
35-59	Незадовільно	FX	Незадовільно (з можливістю повторного складання)
1-34		F	Незадовільно (з обов'язковим повторним курсом)

Політика щодо перескладання та оскарження оцінки. Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин оцінюються на нижчу оцінку. Перескладання відбувається із дозволу голови кафедри за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний). Переоцінка завдань можлива протягом тижня після отримання оцінки на основі заяви на ім'я завідувача кафедри у письмовій формі. Після отримання заяви, завідувач кафедри протягом тижня створить комісію з переоцінки, яка після проведення аналізу роботи здобувача вищої освіти повідомить його про своє рішення.

Здобувач, що одержав на атестаційному іспиті незадовільну оцінку, відраховується з Академії і лише після поновлення допускається до повторного складання екзамену в наступному році. Здобувач вищої освіти, який не погоджується з оцінкою, отриманою під час атестаційного іспиту, має право звернутися до апеляційної комісії у день оголошення результатів оцінювання.

Апеляція має бути розглянута на засіданні апеляційної комісії не пізніше наступного дня після її подання. Здобувач вищої освіти, який подав апеляцію, має право бути присутнім при розгляді своєї заяви.

Політика щодо академічної доброчесності Академічна доброчесність здобувачів вищої освіти є важливою умовою для опанування результатами навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі). Політика та принципи академічної доброчесності визначені у Положенні «Про академічну доброчесність» КЗВО КОР «Академії мистецтв імені Павла Чубинського»

Політика щодо відвідування. Обрані освітні компоненти з атласу вибірових дисциплін вносяться до робочих навчальних планів і визначають навчальне навантаження на навчальний рік та/або термін вивчення освітнього компоненту, що визначений навчальним планом. Після формування індивідуального навчального плану здобувача інформація про вибірові освітні компоненти вноситься до його індивідуального плану. З цього моменту вибірові ОК набувають статусу обов'язкових для вивчення. Не допускається зміна обраних ОК після початку навчання здобувача освіти. Відвідування видів навчальних занять (крім консультацій) є обов'язковим для здобувачів освіти, відповідно до «Положення про організацію освітнього процесу у Комунальному закладі вищої освіти Київської обласної ради «Академія мистецтв імені Павла Чубинського». Присутність здобувачів – це важливий критерій оцінювання результатів навчання, зважаючи на теоретичну і практичну складність освітнього компоненту. У випадку наявності довідки від лікаря призначається відпрацювання занять в інший час за індивідуальною програмою. За умови дистанційного навчання важлива присутність здобувача освіти та систематичне виконання завдань під час онлайн-зустрічей у Google-Meet in Google Classroom, освітньої платформи Google Workspace for education.